

ще му укори нѣкои си неумѣренности, жѣстокости, нѣкое слѣпо неспрѣдвѣжаніе, ненасытно славолюбіе, беззаконно покрушваніе на народны-ты правдини и на закона за клетвы-ты. Ще го види, както той казваше, като единъ Богъ на славѣ-тѣ, нѣ и ще го види като единъ удушитель на човѣческѣ-тѣ мысль, и като единъ бичъ на свободѣ-тѣ. Страшно е да не каже Исторія-та нѣщо безъ да ся съвѣтува отъ нѣаои произшествія, зашто-то покоряваніе-то на Францъ не станѣ тѣй съ добръ волѣх и своеволно както ся мысляше. Наполеонъ царува съ единъ пълнѣ власть, и безъ припятствіе, зашто-то най-лѣсно може тѣй да царува оный, кой-то нека да бѣде царство-то му постоянно, като прѣскочи веднѣждъ първы-ты стѣпени на власть-тѣ. Съ много злато, съ много въртелкы награжденія, достоинства и короны; съ веселбы и развратности човѣкъ можалъ да състави безъ трудъ едно правителство; нѣ Наполеонъ, никога не царува съ свободно съизволеніе на онова что прѣдставя дѣйствително единъ народъ, съ оизи просвѣщенъ и и чюсгвителенъ родъ човѣческый на кого-то само-то одобреніе може да подвърди млади заведенія, и безъ неговѣ-тѣ подпоркѣ най-добръ утвердени, само отъ вѣнъ, прѣстоли не сѣ друго освѣнъ едно употребленіе на плодове-ты, кои-то скоро прѣминувать. Наполеонъ, като испадна, стана простонароденъ; това е привелегія на една голѣмѣ слава предаденъ отъ едно голѣмо злочестіе. Наполеонъ, като бѣше самодержецъ и царь бѣше, по-малко простонароденъ отъ тираны-ты. Той остави безсмъртенъ спомянъ да